

Lúbí sa mi, lúbí
to troje jménečko,
Janovo, Jurovo,
šohajkovo všecko.

Janovo, Jurovo,
to pomažu blatem,
a to šohajkovo
vymaluju zlatem.

Janovo, Jurovo
svinu do listečka,
a to šohajkovo
do svého srdečka.

334. ZÁVADA

648.

Ma - jo - vý vr - še - čku, ty jsi mi na zá - va - dě, ne - vi - dím sy - ne - čka
cho - dí - vat po za - hra - dě.

Majový vršečku,
ty jsi mi na závadě,
nevidím synečka
[: chodívat po zahradě. :]¹⁾

A ty ho roznosiš
a já ti ho rozhážu,
přijdi k nám, synečku,
jak já pro tebe zkážu.

Ponad všecky kopce,
ponad všecky doliny,
ja, že mě zanechal
syneček roztomilý.

Po zahradě chodit,
ani travěnky kosit;
musíš ty, synečku,
ten vršeček roznosit.

Zkážu já pro tebe
po maličkej hrdličce,
ona mi poletí
ponad všecky kopce.

Ja, dyž mě zanechal,
šak se já mu neprosím,
dyť ja eště ráda
červenú pentlu nosím.

¹⁾ Ně tak po zahradě,
jako mezi horama,
žaden člověk něvi,
co je to mezi nama.

Mezi nama je tak,
že my se mamy něchat;
my se něněchamy,
ale se sezdať damy.

335. POSTŘETY

649.

Ma - li - čké jsem šče - stí mí - val, ma - li - čké jsem šče - stí mí - val, dyž jsem za mi - lou cho - dí - val.

[: Maličké jsem šťastí míval, :]
dyž jsem za milou chodíval.

zajda za mne, volalo mě.

Malé sobě pole zajdu,
hezké děvče sobě najdu.

Měl jsem šťastí a nešťastí,
potkalo mě děvče hezký.

»Vrať mně, milý, co je mého,
já ti vrátím, co je tvého.

Hezké děvče černoooké,
nemalé a nevysoké.

Potkalo mě, neznalo mě,

Vrať mně, milý, můj šáteček,
já ti vrátím prsténeček.«

650.

Ho - le, ho - le, můj kůň vra - ny, ho - le, ho - le, můj kůň vra - ny, ko - ste - čka - mi vy - kla - da - ny.

[: Hole, hole, můj kůň vrany, :]
kostečkami vykladany.

Co sem na nim jezdivaval,
sveho šťastá pohledaval.

Měl sem šťastí i něšťastí,
potkalo mne děvče hezky.

Od Příbora